

tes ansvar over for fællesskabet, naturen og de kommende generationer. Vi ønsker en klarere definition af statsmagternes funktioner og kompetencer. Vi ønsker en synliggørelse af de politiske partier. Vi ønsker fuld åbenhed i forvaltningen. Vi ønsker at sikre fuld indsigt og kontrol fra Folketingets side med udenrigs- og sikkerhedspolitikken. Vi ønsker et mere tidssvarende monarki med lige arveret til tronen. Vi ønsker at sikre folkekirkens selvstyre og sikre religionsligheden. Vi ønsker nye regler for et moderne rigsfællesskab med ligestilling af de tre folk. Endelig vil vi gerne se kritisk på det nuværende system for grundlovsændringer.

Vi har altså vores pejlemærker, men der kan også være andre.

Det afgørende er, at vi kommer i gang med diskussionen, får identificeret en dagsorden, et sæt af opgaver og så får nedsat den forfatningskommission, som Socialistisk Folkeparti ønsker, og som vi i øvrigt også er enige med Det Radikale Venstre, og jeg går ud fra også Enhedslisten, om at der er behov for at få nedsat.

Jeg tror, at langt, langt ind i de nuværende regeringspartier er der mange, som er parate til at gå ind i sådan en konstruktiv drøftelse.

Formanden:

Tak til hr. Svend Auken. Så er det hr. Søren Krarup som ordfører.

Søren Krarup (DF):

I denne eftermiddags lange drøftelse af grundlov m.m. får jeg lyst til at begynde denne tredje og sidste del med et par bemærkninger om aktuelle forhold.

Først om den dom, som Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol for nylig afsagde om eksklusivaftaler: Jeg skal ikke gå ind på dommens indhold, selv om jeg for så vidt godt kunne have lyst til det. Men jeg synes, der er grund til at notere sig den betydning, som en sådan dom ved den overnationale domstol tildeles. Det er nemlig en given ting i vurderingen af dommens konsekvenser, at herefter må dansk lov ændres i overensstemmelse med dommen, som om dansk ret bestemmes af udlandet, som om en anden og højere ret end grundloven skal bestemme tingene i Danmark.

Kl. 18.10

Jeg synes, at der med denne dom og især dommens betydning for dansk lovgivning er tale om en ophævelse af grundlovens og den lovgivende magts stilling i Danmark, som vi må

og skal reagere imod, hvis der stadig væk skal være folkestyre og retssikkerhed i Danmark. Det var det ene.

Det andet er det angreb på grundlovens fundament, dvs. frihedsrettighederne, som den vserende historie om Jyllands-Postens tolv Muhammedtegninger indeholder. Når man nu ser danske diplomater formane Danmark og som ambassadøren i Saudi-Arabien udtale, at man har undervurderet den harme og krænkelse, som tegningerne har forårsaget ikke bare blandt muslimer i Danmark, men i hele den muslimske verden – det er citat fra Jyllands-Posten den 26. januar – så spørger jeg mig selv, hvor loyal den danske udenrigstjeneste i grunden er over for sit eget land.

En dansk ambassadør skulle naturligvis sige til den arabiske verden, at den undervurderer den betydning, som grundloven og frihedsrettighederne har i Danmark. Dette er en dansk udenrigstjenestes opgave og pligt i den nuværende situation. I stedet ser man danske ambassadører, både aktive og pensionerede, som taler den arabiske verdens sag imod Danmark.

Både det ene og det andet tilfælde vidner om en usikkerhed for ikke at sige en illoyalitet over for den danske grundlov, som de tre forslag – de to beslutningsforslag og det ene lovforslag, som vi har for os – sandt at sige bekræfter.

Ønskerne om nedsættelse af en forfatningskommission og en grundlovskommission siger jo ganske klart, at man ønsker grundlovens primat tilsidesat af menneskerettighederne. Og SF's grundlovsforslag udtaler det jo endnu klarere.

Jeg vil ikke bruge megen tid på dette grundlovsforslag, for vi har behandlet det tidligere, og jeg må sige, at jeg opfatter det mest som et skoletrik i politisk korrekthed blottet for originalitet, selvstændighed og virkelighedssans. Sidst pegede jeg som noget typisk for forslaget på § 14, der begynder med at proklamere højtideligt: »Enhver har ret til at tænke frit ... «.

Jeg spurgte dengang forslagsstillerne, hvem der egentlig kunne forhindre nogen som helst i at tænke frit. Jeg ser endnu Aage Frandsens ansigt for mig, da han overvejede mit spørgsmål. Jeg har jo derfor været nysgerrig efter at se, om der kom noget ud af Aage Frandsens og SF's tænsksomhed, og det gjorde der ikke, og dermed forekommer niveauet i dette grundlovsforslag mig at være karakteriseret. Det er ikke til at tage meget alvorligt som andet end et tidstypisk udtryk for venstrefløjens politiske korrekthed.